

Скарбничка

Дитяча газета

№7 (50) липень 2014

Робити добро

У маленької Наталки є дві бабусі. Проте живуть вони далеко. Як же хочеться мати бабусю поруч! Щоб підтримала вона внучку у скрутну хвилину, прочитала цікаві історії або розповіла оповідь зі свого дитинства. А ще дівчинка мріє про те, що на День народження бабуса їй подарує щось корисне і приємне.

У їхньому чотирьохповерховому будинку мешкала бабуса Євгенія, яка була маминою приятелькою. Одного разу вона завітала до них у гості. Бабуса виявилася веселою, приємною у спілкуванні, і всім сподобалася. З того часу вона стала бажаним гостем у їхній оселі. Бабуса Євгенія завжди приносила цікаві книжечки або домашнє печиво. А на День народження дівчинки

жінка подарувала їй книжку про звірят і улюблені солодощі. Усе саме так, як мріяла дівчинка. Інколи, коли у мами не було часу, бабуса залюбки забирала Наталочку з дитячого садочка. Коли дівчинка пішла до школи, то вже сама приходила в гості до бабусі. Завдяки їй дитина відкрила для себе цікавий і різноманітний світ дитячої книги. Коли бабуса Євгенія погано себе почувала, дівчинка провідувала жінку, Наталочці приємно було купувати для неї продукти та готувати чай з медом та лимоном.

А ви відчули, як це приємно – робити добро?

Алла Кривоносова

- Мамині туфлі **3**
- Пригоди шукачів **4**
- Образ **5**
- Саморобний телефон **7**
- Про наших чотириногих друзів **8**
- Веселый English **9**
- Известно ли тебе, что... **10**

Знову літечко

Знову літечко надворі,
Лагідні й погожі дні.
«Прощавай! – сказали школі. –
Прощавай до осені!»

Вже в минулому уроки:
Математика, письмо,
Праця, музика, англійська,
Вже канікули давно!

Кличуть нас моря і гори,
Луки, ліс, сади, річки –
Неосяжні ті простори –
Витвір Божої руки.

Хоч і літо коротеньке,
Не будемо лінуватись,
Допоможем ми матусям,
В татусів ми будем вчитись.

Ми засмагнемо за літо,
Наїмося слив та вишень,
Помідорів, груш і яблук,
Винограду та черешень.

Загартовані й зміцнілі,
Знову ми підем до школи,
Будемо благодіти в Бога
Мудрості та охорони.

Богдана Гновенко

Пираты и миссионеры

Что главнее

Преуменьшение Милтона

Пираты и миссионеры

У Саши сегодня День рождения! К ним в гости едут бабушка с дедушкой. Они едут издалека – из другого города. Саша видит их редко и очень ждет их приезда.

И вот, наконец, бабушка с дедушкой у них дома. Сколько радости! Мама приготовила вкусное угощение, Саша помогал ей накрыть праздничный стол.

– С Днем рождения, Сашенька! – бабушка с дедушкой крепко обняли внука и расцеловали его в обе щеки. – Вот тебе наш подарок!

– Ух, ты! Это же пиратский корабль! С настоящими мачтами и пиратскими флагами! – восторженно воскликнул Саша.

– Нравится? – спросил, улыбаясь, дедушка.

– Очень! Только... – Саша вдруг неожиданно смутился и замолчал.

– Что тебе не понравилось? – удивился дедушка.

Папа догадался о причине смущения сына и решил прийти ему на помощь.

– Думаю, Саша, ты очень благодарен дедушке за такой подарок. Ты наверное, смутился от

того, как сможешь выполнить свое намерение больше не играть в войну? Но тебе и не нужно играть в войну. Мне пришла замечательная идея. Мы с тобой построим еще один корабль, на котором будут плыть миссионеры. И ты сможешь играть этими двумя кораблями в такую игру, где злые пираты с помощью миссионеров станут совершенно другими людьми.

Дедушка и бабушка удивленно слушали папину идею. Они еще не знали о том, что Саша и его родители благодаря передачам телеканала «Надія» решили жить совершенно по-новому: поменять свои привычки, занятия, игры и даже игрушки, чтобы во всем действовать только по принципам добра, и не поддерживать зло, насилие и вражду. Поэтому и Саша решил больше не играть в войну. А жизнь миссионеров, о которых он слышал, была полна удивительных опытов, когда посредством их веры и влияния другие люди прекращали заниматься плохими делами и обижать окружающих. Вот почему папе и пришла

идея о том, что пираты тоже могут измениться.

– Папа, ты здорово придумал! Дедушка, спасибо вам с бабушкой за такой замечательный подарок. Мои пираты обязательно станут добрыми! – Саша даже в ладоши захлопал от такого решения неожиданно возникшей проблемы.

Бабушка и дедушка были очень тронуты такой новостью. Они попросили Сашины родителей обязательно включить им какую-нибудь программу христианского телеканала «Надія».

– Папа, давайте посмотрим все вместе «В гостях у Добрячка», – предложил Саша. – Это теперь одна из моих любимых передач!

Дедушке с бабушкой очень понравились передачи, которые они посмотрели впервые. Вот так неожиданно идея об игре в пиратов и миссионеров содействовала такому полезному открытию в их жизни – оказывается, есть замечательный телеканал, несущий людям надежду!

Подробную информацию о детских программах вы найдете на сайте hope.ua.

Загадка

Жаркий, знойный, душный день,
Даже куры ищут тень.
Началась косьба хлебов,
Время ягод и грибов.
Дни его – вершина лета.
Что, скажи, за месяц это?

(Июль)

Логика

Дорисуй в пустых квадратах недостающего кубика.

В'ється стежка серед поля,
Йду стежиною поволі.
Ось пухнаста хмарка біла
Сонця коло затулила.

Але раптом бачу я –
Онде сонячна сім'я:
Хтось насіннячка згубив,
Дощик теплий їх полив,
Три стеблинки проросли,
Позростали, розцвіли –
Сяють так утрюх на полі,
Поєднавши свої долі
З небом, сонцем та землею,
І стежиною моєю.

Вчитимуся в них і я,
Бо ж говорить Біблія:
Якщо Богом ми зігріті,
Світлом будемо у світі.

Ольга Бокова

У мене в юле День рожденья,
Мама вкусний испечет пирог.
Жду уже его я с нетерпеньем,
Ведь сюрприз для всех я приберег.

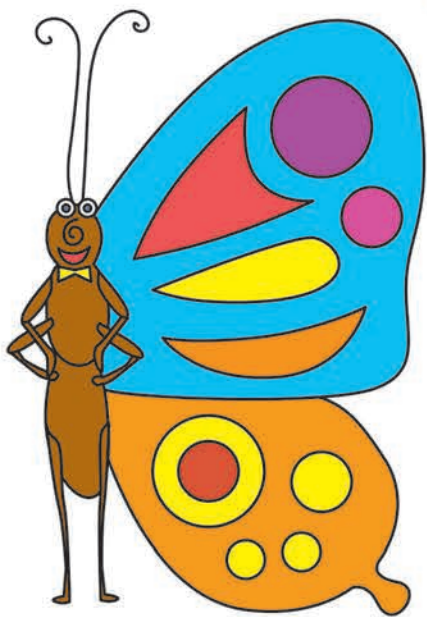
Вам сейчас скажу я по секрету,
Что еще с весны учу стишок.
Он о том, как нашу всю планету
Создал словом Всемогуций Бог.

Я его частенько повторяю,
Рассказать хочу своим гостям.
Только вот пока еще не знаю,
Кто придет на праздник этот к нам.

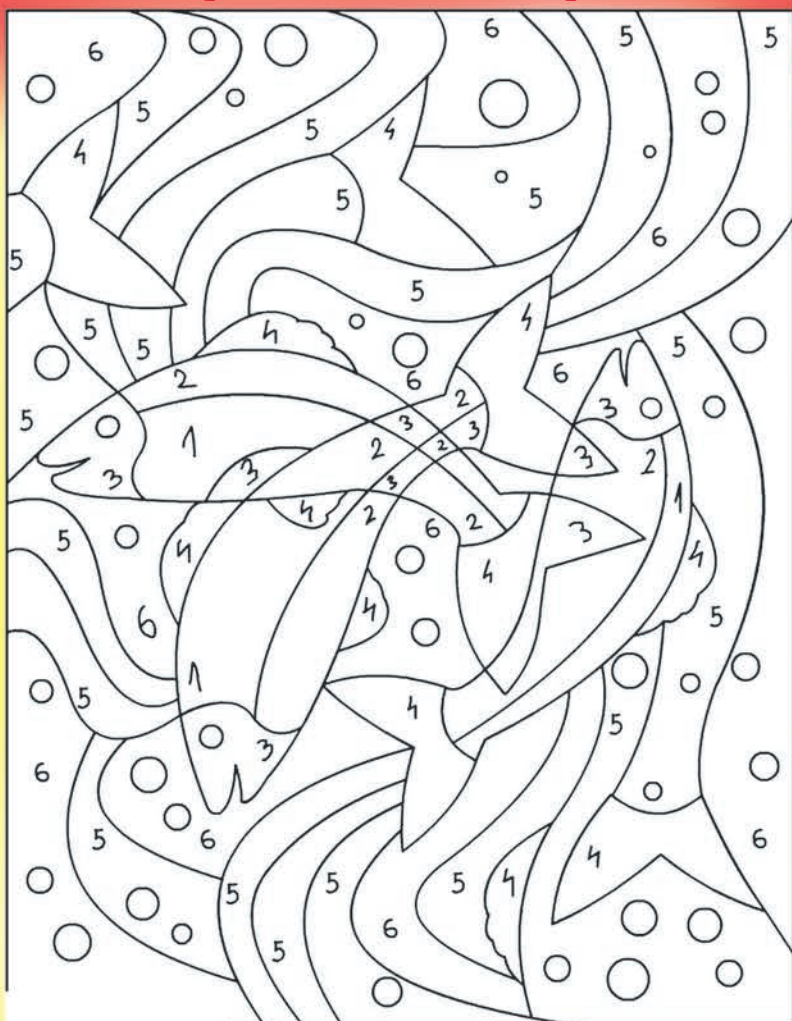

Мотылек

Дорисуй крыло мотыльку,
чтобы он мог полететь.

Разрисуй по цифрам

1 – салатовый	4 – фиолетовый
2 – оранжевый	5 – бирюзовый
3 – сиреневый	6 – синий

Мамині туфлі

Як же подобалося Аллочці думати про те, що коли вона виросте, то буде носити красиві червоні туфлі на високих підборах, як у мами. Вона вже давно мріяла їх приміряти разом з маминою червоною спідницею.

Якось у церкві оголосили, що кожен охочий може принести речі для бідних людей.

Мама Алли перебирала свій одяг та взуття, відкладаючи речі для тих, хто потребує. Алла занепокоїлася, коли побачила, що до відібраних речей мама додала червону спідницю та червоні туфлі на підборах.

– Отже, я ніколи їх не носитиму... – подумала дівчинка і засмутилася. – Попрошу маму хоч поміряти і походити в них по кімнаті...

– Будь ласка, спідницю можеш одягти, та вона на тебе велика, – відповіла мама на прохання. – А от взувати туфлі я б тобі не радила. Ти не зможеш і кроку ступити, впадеш, вдаришся... Та й до чого це? На все свій час. Ти і не помітиш, як пролетять роки, ти виростеш, і ми купимо тобі взуття на підборах.

Мама склала у великий пакет татові джинси, куртку, декілька суконь Аллочки, з яких дівчинка вже виросла, а зверху поклала спідницю та червоні туфлі.

– Поки тато повернеться з роботи, повечеряє та відвезе речі, я займуся пранням, – сказала мама і пішла до ванної кімнати.

Незабаром зашуміла вода. А

Аллочка ходила біля пакета, навіть простягала руку до пакета, але відсмикувала її.

– Ну чому мама не дозволила? Я одягну спідницю, підв'яжу її стрічкою, і вона з мене не впаде. А в туфлях буду йти повільно та обережно і не впаду.

Аллочка рішуче витягла туфлі з пакета і спідницю. Одягла її, підв'язала стрічкою. Обережно всунула ніжки в туфлі.

– Яка я висока, – подумала дівчинка, – мама мене просто не впізнає!

Аллочка тихенько вирушила до ванної. Але ніжки її зовсім не слухалися. Туфлі чомусь намагалися лягти на бік, підбори чіплялися за килим, і декілька разів дівчинка ледь не впала. Раптом задзвонив дзвоник дверей.

– Відчини двері, це тато, – гукнула мама з ванної.

Аллочка, забувши, що вона в «неслухняних» туфлях, кинулася до дверей. І тут трапилося щось жахливе. Вона не втрималася на ногах і впала, потягнувши за собою лампу зі скляним абажуром.

Гуркіт...дзвін скла... З ванної вибігла мама і кинулася до доньки.

– Ти не травмувалася? – стурбовано запитала вона.

– Я – ні, а от лампа – так, – зі слезами промовила дівчинка.

– От бачиш, до чого приводить непослух, – зі сумом промовила мама і відчинила двері татові.

А нам з вами, друзі, залишається зробити висновки.

Доріжка

Проведи лінію по доріжці,
не торкаючись меж.

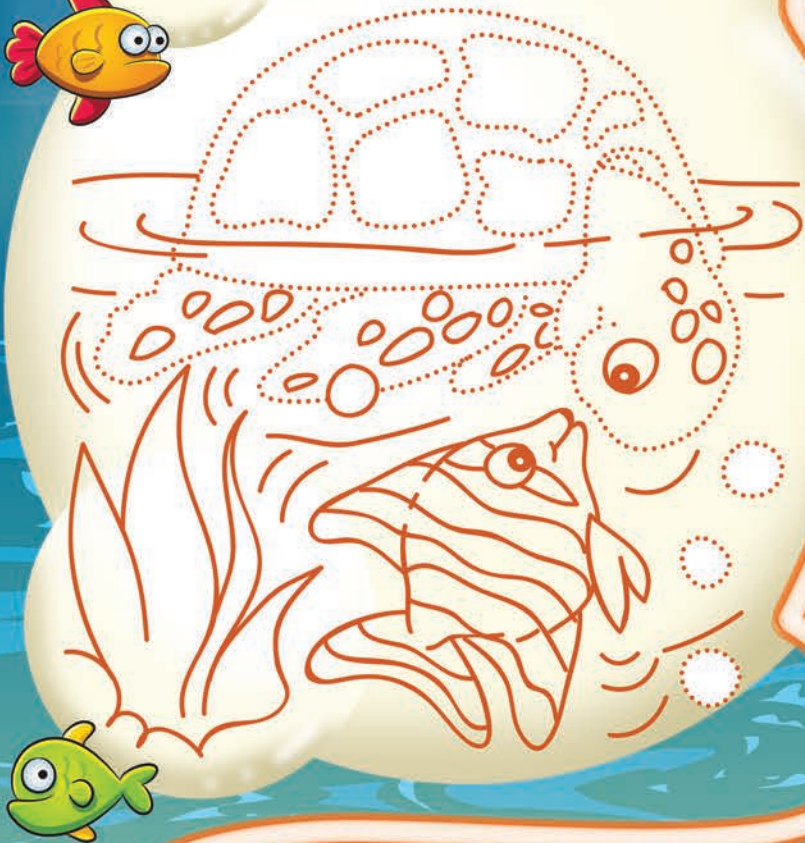

В поісках жемчужини

Однажды краб решил отправиться в далекую дорогу на поіски жемчужини. На пути ему встретилось множество препятствий. Помоги крабу пройти все трудности и найти жемчужину.

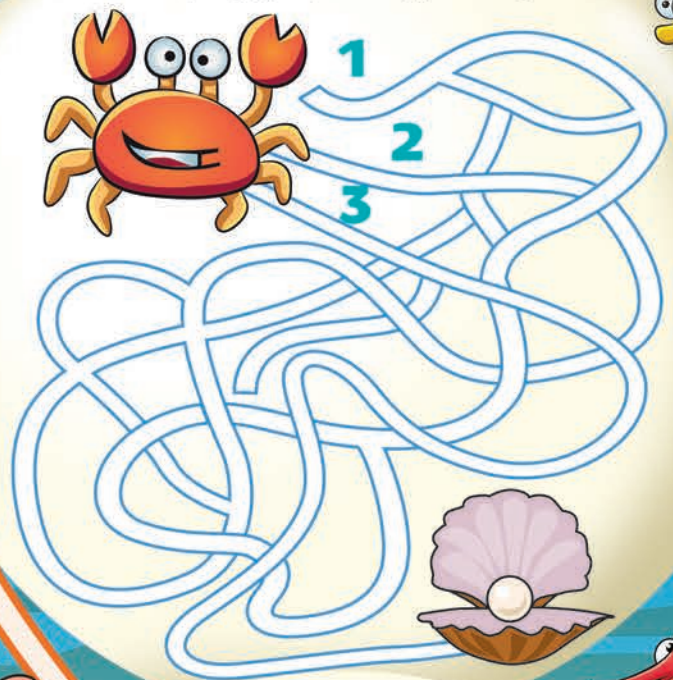
Задание 1

Обведи по точкам

Задание 5

Помоги крабу добраться до жемчужины

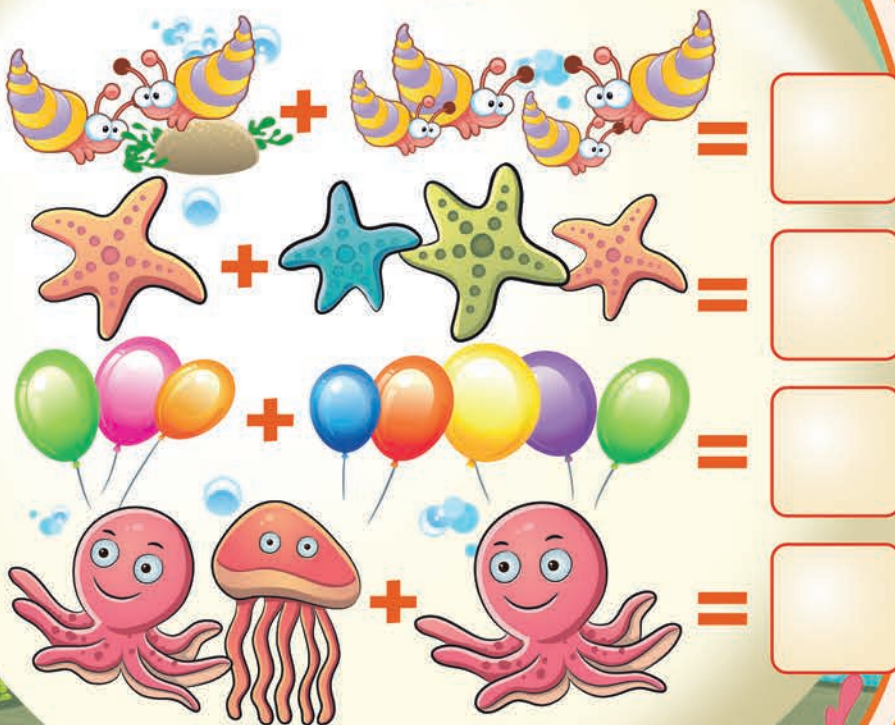
Задание 4

Найди десять отличий

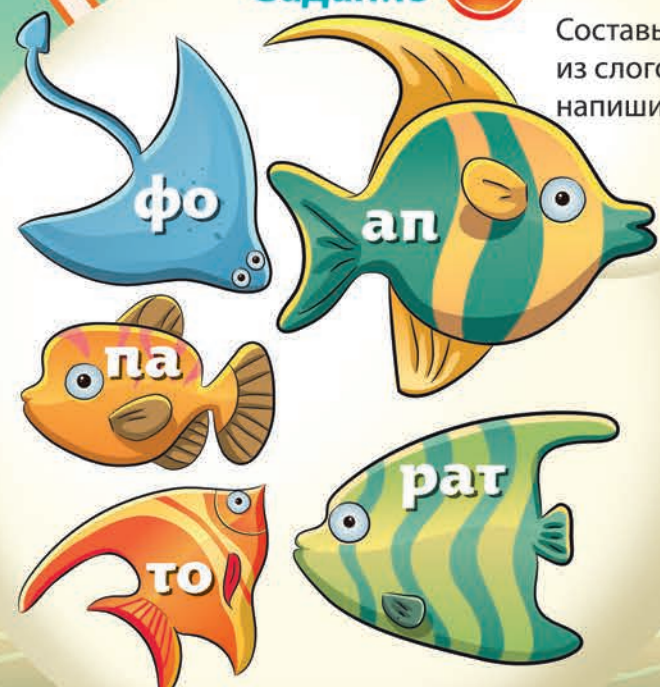
Задание 2

Реши примеры

Задание 3

Составь слово из слогов и напиши его

Слово _____

Образа

Л.Г. Скрипник

Мама почула, як хтось заплакав на кухні. Вона поквапилася з'ясувати, що трапилося. Ігор сидів на підлозі, притулившись спиною до холодильника...

— Що трапилося? — запитала мама.

— Ти уявляєш, він купив собі колонка і назвав Ігорком, як мене. Ще й сміється, та й усі в класі...

— Хто купив колонка? Заспокойся та розкажи, що трапилося, — попросила мама і погладила сина по голові.

Виявилося, що Василь, який сидить за однією партою з Ігорем, отримав від дідуся грошовий подарунок. Він давно хотів придбати якусь тваринку. Ні собаки, ні кота мама не дозволила купувати. Хлопчик сам пішов на базар і почав вибирати — хом'ячка чи морську свинку. Раптом він побачив довгу коричневу тваринку з темними лапками і плямою на спині. Тваринка була дуже рухлива.

— Що це за тваринка? — запитав хлопчик у продавця.

— Колонок, — відповів той і додав: — Візьми — не пожалкуєш. Колонок — рідкісна тваринка.

У Василька вистачило грошей і на тва-

ринку, і на клітку. Ідучи додому, він усю дорогу повторював: «Купив я звірка, Ігорка».

Ігор замовк...

— Я розумію, чому ти образився, — сказала мама Ігорю. — Василь назвав тваринку твоїм ім'ям, а діти перетворили твоє ім'я на прізвисько і сміялися. Але Василько не хотів тебе образити. Йому сподобався незвичайний звір, він став його домашнім улюбленцем. Давай краще подивимося в енциклопедію.

За декілька хвилин хлопчик вже знав, що колонок дуже красивий, швидкий, енергійний звір.

— Майже, як ти, — сказала мама з усмішкою.

Ігор теж усміхнувся. Образа минула...

Дорогі друзі, ми повинні пам'ятати: прізвиська ображають людей. А трапляється, що багато людей промовляють навіть Боже Ім'я недоречно, наприклад, коли попадуть по пальцях молотком чи спіткнуться на дорозі. Христос завжди радіє, коли ви з повагою ставитеся до Його Імені, а також до імен ваших друзів та знайомих.

З'єднай цифри та розмалюй

Загадка

Невеличкий, сніжно-білий,
Що його в небес блакить
Люди радісно пускають
Сповідати всіх про мир
Кожний цього птаха знає,
Його назву відгадає.

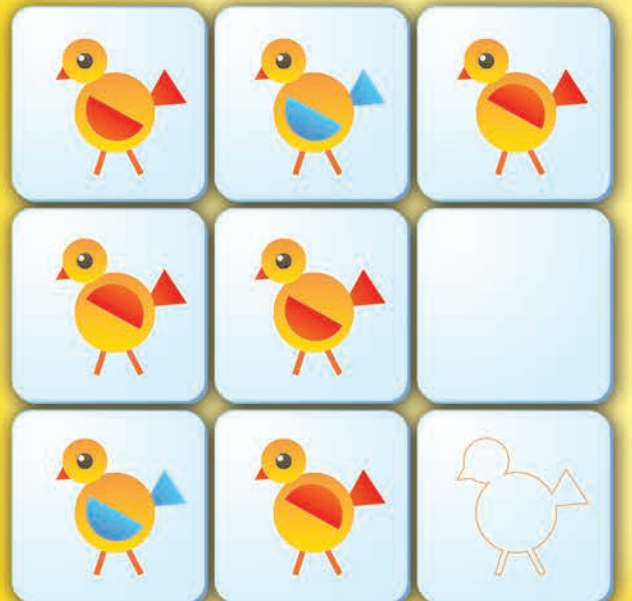
(Голуб)

Скільки насекомых ты видишь
на рисунке? Сосчитай и напиши.

Логика

Дорисуй в пустых
квадратиках
недостающую птичку.

Неслухняний Мишко

Сьогодні в родині Мишка свято — у старшої сестрички Насті День народження. Вона на кілька років старша від братика, якому вже влітку виповниться шість років. Мама ретельно готується до свята, адже ввечері вся родина збереться разом. З ранку мама порається на кухні. Мишко трохи нудьгує, тому він попросив дозволу піти до сусідського хлопчика Сашка, проте мама заборонила. У дворі цього хлопця живе величезний злий пес, якого господарі вдень тримають у металевій сітці. Вночі він стереже будинок, тому його випускають з вольєру.

Тітка Ніна, мама Сашка, вранці була заклопотана справами, тому собаку забула закрити. На жаль, Михась нічого не знав про це. Він обережно відчинив двері хвіртки, але собаки ніде не було.

Хлопчик зробив кілька кроків і навіть нічого не встиг зрозуміти, як миттєво на нього ззаду напав собака. Тварина схопила його за комірець джинсової куртки. Мишко навіть не зміг закричати. Все сталося дуже швидко. Тітка Ніна з вікна побачила це і вискочила з хати. Відіграла собаку, схопила хлопця за руку і побігла з ним до його оселі.

Мама Мишка була приголомшена і налякана. Слава Богу, собака не завдав серйозної травми, лише подряпав шию хлопчика. Та настрій у всіх був зіпсований. Тітка Ніна вибачалася за те, що сталося.

У такій ситуації необхідно їхати до лікарні, щоб лікар оглянув потерпілого. Також слід з'ясувати, чи здоровий був собака. Після безлічі запитань лікаря мама і Мишко повернулися з лікарні додому. Справжнього свята не відбулося через непослух хлопця. Мишко дав мамі обіцянку, що він буде слухняним. Сподіваємося, що ця історія стане повчальною і для вас, друзі!

Заросли в аквариуме

Помоги рыбке добраться сквозь водоросли до кормушки, чтобы поесть.

Как нарисовать панду

Инструкция в картинках наглядно показывает, как нарисовать панду поэтапно.

Вам понадобится: простой карандаш, линейка, стирательная резинка и лист белой бумаги.

— Почему папа не купил мне диск с новой компьютерной игрой? — обиженно сказал Миша своему другу Алеше. — Я же не играю весь день напролет! Только полчаса каждый день, и все!

Алеше было жаль своего друга. Его папа всегда давал ему деньги на диски с играми. Алеша мог часами сидеть за компьютером, если, конечно, выполнит вовремя домашнее задание. Миша завидовал Алеше.

«Вот бы мне такую свободу, — подумал мальчик, — я бы целый день играл в компьютерные игры».

Как-то раз, возвращаясь домой после уроков, Коля, одноклассник Миши и Алеши, пригласил мальчиков к нему в гости.

— Мама спекла вкусный пирог, — сказал мальчик, — мы можем выпить чай, а потом поиграть у меня в комнате.

«Может, у него есть компьютерные игры? — подумал Миша. — И я смогу, наконец-то, поиграть?»

Коля открыл входную дверь и пригласил гостей войти.

— Снимайте куртки, — сказал он похозяйски, — мойте руки и проходите на кухню.

Ребята не возражали, они проголодались изрядно, а из кухни доносился приятный аромат. Чаепитие прошло замечательно. Коля вел себя очень дружелюбно, и мальчики даже удивлялись, почему они раньше с ним не подружились.

— А теперь мы можем пойти в мою комнату, — предложил Коля.

Мальчики последовали за ним. Когда они вошли, то увидели, что комната была очень уютной и убранной. Нигде не было видно раскиданных вещей... Мише ста-

ло стыдно. У него в комнате всегда беспорядок. Кровать всегда забывает застилать. Когда Миша уходит в школу, мама заходит в его комнату и начинает уборку. Алеша тоже очень удивился такому порядку в комнате Коли.

— Слушай, а кто у тебя постоянно убирает в комнате? — спросил Миша.

— Я сам, — теперь удивился Коля. — Я очень не люблю, когда все раскидано, не можешь найти нужную тебе вещь. Да и маме приятно.

— А когда же ты успеваешь в игры компьютерные играть? — не выдержал и спросил Алеша. — У меня времени бы не хватило...

— А я вовсе не играю в компьютерные игры, — сказал мальчик.

— Папа запрещает? Как мой? — Миша был уверен в этом.

— Да нет, просто мне больше нравится вместе с моими друзьями играть во дворе, читать книги, а еще вместе с папой ходить на рыбалку после школы. Он часто берет меня с собой.

«А ведь, действительно, — размышляли мальчики по дороге домой, — Коля прав. Когда играешь в компьютерные игры, пользы от этого не получаешь. Лучше с друзьями побегать во дворе».

С этого дня Миша и Алеша решили после школы всегда уделять время своим друзьям, а не компьютерным играм. Мальчики заметили, что у них появилось намного больше друзей.

Ребята, если вы любите сидеть за компьютером, а потом замечаете, что у вас совершенно нет друзей, то секрет дружбы простой: уделяйте больше времени своим друзьям, а не компьютеру!

Юні друзі, думаю, ми вас зможемо зацікавити найпростішими хімічними та фізичними дослідями. Це набагато краще, ніж проводити дозвілля перед монітором чи екраном. Можливо, з вас колись виросте відомий фізик чи хімік. Попросіть батьків вам допомогти.

Незвичайні квіти

А тепер пропонуємо вам стати садівниками. Для цього купіть букетик білих гвоздик. Поставте кожну в прозору вазочку чи склянку, попередньо зробивши на стеблі надріз (знизу). Після цього додайте у вазочки харчових барвників різного кольору. Тепер наберіться терпцю, і за день-два білі квіти стануть кольоровими!

Яйце-кораблик

Для цього досліду знадобиться сіль, велика посудина, сире яйце і вода. Найперше – заповніть посудину до половини водою і обережно занурте туди яйце. Воно, звичайно ж, потоне. Після цього вийміть яйце, насипте у воду побільше солі та розмішайте. Тоді знову покладіть яйце, і воно... спливе. "Фокус" можна пояснити тим, що солоніша вода тримає предмети, тому що її густина вища (батьки вам можуть пояснити).

Робимо хмаринки

А чи знаєте ви, що в домашніх умовах можна створювати хмари?

Для цього налейте разом з батьками в трилітрову банку гарячої води (приблизно на 2,5 сантиметра), накрийте її аркушем паперу, на який покладіть кілька кубиків льоду.

Повітря всередині банки, піднімаючись вгору, почне охолоджуватися, і водяна пара утворюватиме хмаринку. Цей експеримент показує процес формування хмар при охолодженні теплого повітря. А звідки ж береться дощ? Виявляється, краплі, нагрівшись на землі, також піднімаються вгору. Там їм стає холодно, і вони туляться одна до одної, утворюючи хмари. Зустрічаючись, хмари збільшуються, стають важкими і падають на землю у вигляді дощу.

Рисунок

Ты видишь, я нарисовал Собачку и котенка.

Вот так: кружочек и овал, Два уха, хвостик тонкий. Четыре лапки, глазки, нос – Котенок – то, что надо! Тебе в подарок я принес Рисунок из детсада.

Саморобний телефон

Сьогодні здивувати телефоном когось важко. Та змайструвати разом із батьками саморобний засіб зв'язку набагато цікавіше. Для цього варто знайти дві пластикові скляночки, довгу мотузку (майже п'ять метрів) і пластилін.

Для початку зробіть отвори на дні обох склянок. Просиліть один кінець нитки в отвір і зав'яжіть вузлик. Щоб він надійніше тримався, закріпіть його пластиліном. Те ж саме зробіть з іншою склянкою. Усе – телефон готовий! Аби він запрацював, потрібно натягнути нитку. Тепер, приклавши склянку-слухавку до вуха, можна почути все, що каже співрозмовник на тому кінці "дроту", тримаючи другу слухавку.

Пластикові склянки виконують роль мікрофона і динаміка водночас, а нитка слугує телефонним дротом. Звук проходить по натягнутій нитці у вигляді поздовжніх звукових хвиль.

Фруктове морозиво «Кавунчики»

Господарочка

Дорогі друзі, серед літньої спеки ви будете просто в захваті від такого барвистого домашнього фруктового морозива.

Для його приготування нам знадобиться:

- М'якоть кавуна (різана кубиками) – 2 склянки
- Ківі (почищений і нарізаний дрібними шматочками) – 8 шт.
- Вода – ¼ склянки
- Цукор – 2 ст. л.
- Паперові стаканчики об'ємом 150 мл кожен – 8 шт.
- Дерев'яні палички для морозива – 8 шт.

А тепер за роботу:

1. У невеликій мисці розвести цукор в ¼ склянки води. У блендер скласти м'якоть кавуна і налити 1 столову ложку цукрового сиропу. Збивати до однорідної маси. Цю масу розлити в паперові стаканчики, накрити фольгою і зробити у фользі невеликі дірочки. У кожен вставити по одній дерев'яній паличці, дістаючи до дна стаканчиків. Акуратно перенести стаканчики і поставити в морозильну камеру на 1-2 години.

2. У блендер скласти ківі і налити залишки сиропу. Збивати до утворення однорідної маси. Стаканчики дістати з морозилки, зняти фольгу (палички не чіпати) і наповнити стаканчики масою з ківі. Поставити стаканчики в морозильну камеру ще на 4-8 годин (до замерзання).

3. Перед подачею зняти з морозива паперові стаканчики і подавати фруктове морозиво відразу ж.

Смачного!

Друзі, мабуть,
у багатьох з вас
є чотириногі улюбленці –
котики та собачки.
А чи все ви про
них знаєте?

Про наших чотириногих друзів

Про собак

У собак є феноменальний внутрішній годинник. Вони прекрасно знають, коли потрібно вийти на прогулянку, пограти, пообідати, поспати, а також завжди знають, коли ви повертаєтеся з роботи, особливо якщо у вас нормований робочий день. Насправді ви можете зв'язати годинник, спостерігаючи за своїм улюбленцем.

Цікаве дослідження провели кінологи з Америки. Вони дали послухати собакам музику різних напрямків. Найбільше їм не сподобався важкий рок, а ось класична музика до вподоби цим тваринам. Що стосується записів із людською мовою, то вони проявили байдужість. Слухаючи звуки популярної музики, собаки демонстрували яскраво виражений неспокій. Людина і собака мають 97% спільного в будові генів. Якщо дивитися собаці в очі, вона може сприйняти це як виклик і вдатися до агресії. Собака має найтонший нюх серед усіх домашніх тварин. Чутливі до запахів нервові клітини знаходяться в слизовій оболонці носа, площа його поверхні досягає 150 кв. см, що в 30 разів більше, ніж у людини.

Кількість нервових клітин залежить від породи і може досягати 230 мільйонів.

Про котів

За даними Ліонського університету, у світі близько 400 мільйонів домашніх котів. В Австралії на 10 жителів – 9 котів. В Азії перше місце за Індонезією, тут більше 30 мільйонів пухнастих звірів, а в Європі – за Францією, жителі якої мають під своєю опікою 8 мільйонів котів. У той же час є країни, наприклад, Перу, Габон, де домашні коти майже не зустрічаються.

Кішка за своє життя може мати більше 100 кошенят. Одна пара котів та їхнє потомство за 7 років можуть народити 420 тисяч кошенят. Коти видають близько 100 різноманітних звуків, а от собаки – лише 10. Малюнок поверхні носа кішки унікальний, як і відбиток пальця людини. А ще в кішки пітніють лише кінчики лап. До речі, жираф, верблюд і кішка – єдині тварини, які починають йти з лівих лап. Така ходьба гарантує швидкість, хитрість та тишу. Котяче вухо повертається на 180 градусів. У вусі кішки 32 м'язи. А чутливість кішки до гучності звуку втричі вища, ніж у людини. Її нервовий стан видають

вуха – вони трохи рухаються, хоч сама тварина може спокійно сидіти і спостерігати. Якщо доторкнутися до тварини у такому стані, вона почне шипіти або вдарить лапою. Коти відчувають запахи в 14 разів сильніше, ніж люди. Коти, на відміну від собак, не можуть сфокусувати погляд на близько розміщених предметах. Вони краще бачать на відстані від 75 см до 2-6 метрів. Коли ми гладимо kota, у нас знижується частота серцебиття і кров'яний тиск. А люди із серцево-судинними захворюваннями мають шанс прожити довше, якщо у них є кіт, на відміну від тих, хто його не має. За допомогою вусів кішка отримує інформацію про все, що її оточує, – про предмети, вітер, температуру. Якщо їх видалити, вона буде погано орієнтуватися і почуватиметься невпевнено. Вуса допомагають котам визначити, пролізуть вони в отвір чи ні. Якщо вуса в кішки спрямовані вперед – вона чимось зацікавлена або хоче налякати суперника. Якщо назад – кішка налякана.

Розмалюй

та допоможи собачці
знайти дорогу
до kota

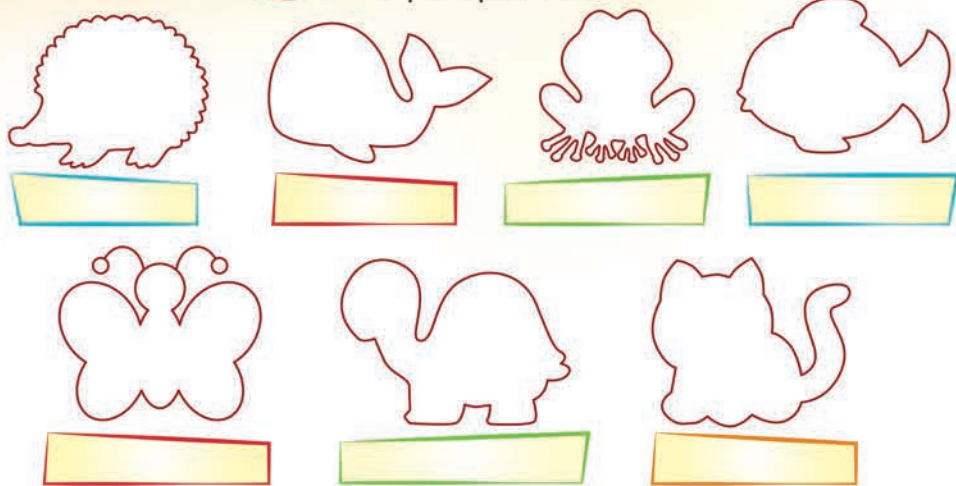

Веселый English

Games with English Words Игры с английскими словами

Game 1

Подпиши картинки и раскрась их.

hedgehog frog cat
turtle fish butterfly dolphin

Game 2

Составь слова из букв.

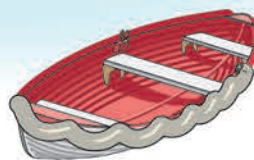

Game 3

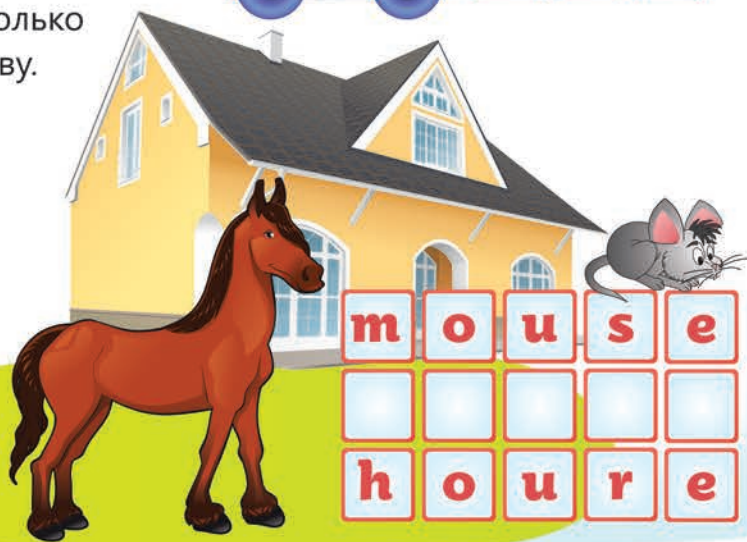
Превращения слов.
В каждом новом
слове изменять
можно только
одну букву.

c	a	r
r	a	t

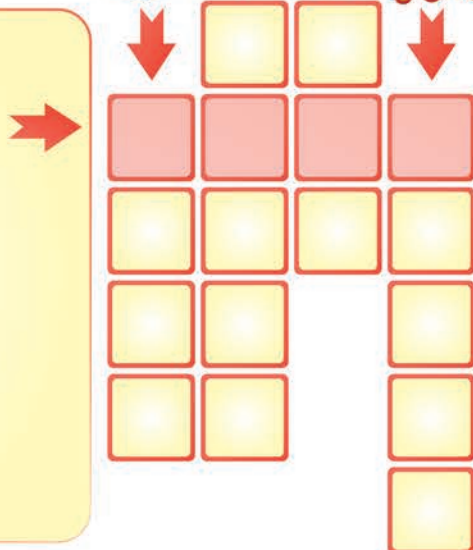
c	o	a	t
b	o	o	k

m	o	u	s	e
h	o	u	r	e

Game 4

Разгадай главное
слово и нарисуй ответ.

Game 5

Пройди лабиринт,
собери нужные буквы
и прочитай слово.

Допоможи дітям пройти лабіринт і дістатися до літнього табору.

Логика. Найди отличия

Веселая прогулка

Найди и сосчитай, сколько бабочек на лужайке. Раскрась изображение.

Известно ли тебе, что...

- Молоденький лягушонок вступает в жизнь, пройдя всего-навсего 30 стадий превращений.
- Взрослая лягушка съедает за свою жизнь более 3 тонн комаров.
- Болотная черепаха может голодать до 5 лет, условные реакции сохраняет после удаления части мозга, из-за нервной системы.
- Черепахи растут очень медленно и живут довольно долго. Рекордсменом среди долгожителей считается самец черепахи марион (152 года).
- Фринозома – рогатая ящерица – стреляет во врага собственной кровью.
- У кошки нет ключиц, что позволяет ей пролезть в любую щель, куда смогла пройти ее голова.
- 25% всех котов и кошек одинаково хорошо владеют правой и левой лапой.
- У кошек нет жировых и потовых желез, поэтому она ничем не пахнет. У них потеют только кожистые концы лапок.
- Обычная белочка нажимает зубками на все, что попадает ей в рот, с чудовищной силой, превышающей 1,5 тонны на кв. см.
- По ветру дикий кабан чувствует человека или собаку уже за 500 метров.
- Бобер ветку, толщиной в 2 см, перегрызает в два укуса, а 25 см куб. за ночь (если это ольха, тополь, ива, осина).
- Узкоротые змеи настолько тонкие, что могут проползти через отверстие в карандаше, если из него извлечь стержень!
- У носорогов рога растут не из черепа, а из кожного покрова, образуя наросты из спрессованных волос. Самый длинный рог 136 см.
- Слоны не боятся мышей! Даже если мышь залезет в хобот, то слон может набрать воздуха и выстрелить ею.
- Крупные человекообразные обезьяны узнают себя в зеркале, и на это у них уходит от нескольких минут до нескольких дней.

- Ради безопасности волчат волки никогда не охотятся рядом с логовом, а уходят от него на 7-10 км.
- Собаки породы ньюфаундленд могут плавать в ледяной воде и на лапах имеют плавательные перепонки.

- У муравья самый большой из всех живых существ мозг по отношению к телу.
- Гусеница может поднять груз, приблизительно в 25 раз тяжелее от собственного веса, муравей в 100 раз, пиявка в 1 500 раз.
- Одна божья коровка ежедневно съедает 40-50 тлей, а его личинка за период своего развития до 600-800 тлей.
- Крошечный комар-невидимка форсипомия совершает своими мохнатыми крылышками 62 760 взмахов в минуту.

Артур Максвелл

Преуменьшение Милтона

Ребята, если вы затрудняетесь в определении слова преуменьшение, то я постараюсь дать ему пояснение. Как сказано в словаре, преуменьшить – значит «представить в меньших размерах, чем есть на самом деле».

Как раз этим и занимался Милтон каждый день. Конечно, это не относилось к тому, что делал лично он. Здесь он, наоборот, все преувеличивал. Но если это касалось его сестры или же мальчиков и девочек из школы, он преуменьшал их достоинства настолько, насколько это было возможно.

Если во время игры в бейсбол какой-нибудь мальчик сильно ударял по мячу, Милтон, как правило, говорил: «Да это совсем не сильный удар, я видел удары куда лучше». Но если у него самого получался сильный удар, то дома он говорил: «Если бы это был стадион со зрителями, то после моего удара мяч перелетел бы через ряды».

Если одноклассница Милтона получала отличную оценку, он обычно говорил: «Ей просто случайно повезло, она все равно не знает так хорошо, и она слабая ученица». Но если получал отличную оценку он, то можно было подумать, что он превзошел всех и вся.

Однажды папа взял рисунок, лежавший на столе. «Кто это нарисовал? – спросил он. – Великолепная работа. В нашей семье растет талантливый художник. Милтон, это ты нарисовал?» – Нет, это Сие. Да, неплохо... Но подзреваю, что она скопировала эту картинку.

– Нет, я этого не делала! – воскликнула Сие. – Я сама ее нарисовала, папа.

– Я верю, что ты нарисовала сама, – сказал папа. – Продолжай рисовать, и со временем ты станешь известной художницей.

– Сие – известной художницей? – усмехнулся Милтон. – Она – со своими каракулями?

– Я уже устал от того, что ты каждый раз преуменьшаешь все, Милтон. Знаешь Джона? Он всегда старается

сказать что-то приятное о людях. И никогда – о себе.

– Он такой изнеженный, – произнес Милтон. – Он так плохо играет в бейсбол и...

– Вот, снова начинаешь, – сказал папа. – Об этом я тебе и говорил. Как только я упомяну кого-нибудь, ты сразу же начинаешь искать в нем недостатки. И, кстати, Джон вовсе не неженка. Он замечательный парень, очень дружелюбный и услужливый.

Вот попробуй несколько дней не преуменьшать чужих достоинств и посмотришь, что будет.

– Это очень трудно! – воскликнул Милтон.

Но это вовсе не было так трудно, как он предполагал. Когда Сие нарисовала еще одну картинку и Милтон уже готов был раскритиковать ее, он вдруг передумал.

– Знаешь, Сие, – сказал он, – эта картина самая лучшая из всех. Она мне, правда, очень нравится. Возможно, папа прав, и однажды ты станешь известной художницей.

Сестра так удивилась его словам, что чуть не упала со стула:

– Ты так думаешь? Правда? Это самое приятное, что ты мог сказать мне!

Она вскочила и поцеловала его в щеку.

Поцелуй был неожиданностью для Милтона. «Ой, ну ладно!» – смущенно пробормотал он, хотя на самом деле ему было очень приятно слышать слова сестры. И постепенно он стал отвлекаться от «преуменьшения». Он старался поступать так по отношению к папе и маме, сестре и своим товарищам.

Вскоре окружающие заметили это и стали говорить: «Что случилось с Милтоном? Он перестал хвастать и всегда хорошо отзывается о других. Он нам очень нравится».

Папин совет может пригодиться любому мальчику и девочке. Давайте не будем больше преуменьшать и начнем с похвалой отзываться о других прямо сейчас!

Бабушка варит уху на обед –
Дедушка был на рыбалке.
«Встал я, конечно, сегодня чуть свет», –
Скажет он внучке Оксанке.
«Клев был на славу. Таких карасей
Вытащил! Вот так удача!» –
Скажет он скоро родне своей всей,
Радость от близких не пряча.
А вечером, когда солнце зайдет,
Вместе родня соберется,
Дедушка в Библии снова найдет
Место, где сеть с рыбой рвется.
Этот рассказ нам читать он готов
Снова и снова с восторгом:
Бог дал Петру тот неожиданный улов!
Все удивительно с Богом!

Логика

Дорисуй в пустых квадратах недостающий домик.

Найди отличия

Оля Галюк

Станіслав Савчук

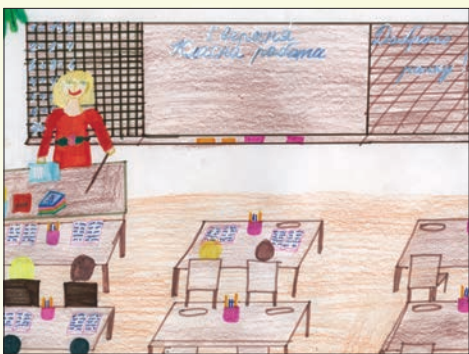
Ілона Винниченко

Олександр Мокрицький

Анна Цегельник

Світлана Галюк

Настя Добра

Саша Положешна

Ліза Джура

Дмитро Гуцал

Світлана Галюк

Лілія Лопатинська

Владислав Ташук

Сергій Коваленко, 11 років

А. Михайлов

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль, Світлана Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua